

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1973/2024
19.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Срђан Алексић из ..., против туженог ЈП КП Лазаревац из Лазареваца, чији је пуномоћник адвокат Душан Марковић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5110/23 од 17.04.2024. године, у седници одржаној 19.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5110/23 од 17.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5110/23 од 17.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 369/22 од 10.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора, преко износа који су досуђени ставом првим изреке пресуде П1 162/20 од 06.09.2022. године до тражених износа и то појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у преосталом делу тужбеног захтева којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати на име трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора појединачне месечне износе одређене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати трошкове парничног поступка у износу од 142.200,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5110/23 од 17.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена

пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 404. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име мање исплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од фебруара 2017. године до фебруара 2020. године. Побијана одлука којом је тужбени захтев одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању да су тужиоцу накнаде трошкова регреса за коришћење годишњег одмора, у утуженом периоду, обрачунати и исплаћени на основу Закона о раду и Колективног уговора туженог од 2015. године и 2018. године, применом одговарајућих одредби материјалног права. Ревизијом тужиоца оспорава се налаз судског вештака економско-финансијске струке, на чијем мишљењу је заснована побијана одлука, чиме се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцена изведених доказа, а што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Тужилац уз ревизију није приложио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Осим тога, наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Из изложених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 16.02.2020. године. Вредност предмета спора је 150.559,99 динара.

Имајући у виду да је реч о имовинскоправни спору, у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то применом члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**